

Bayer Zsolt: Ki lóg az ereszen?

2020 december 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A tökéletes ösztönlények hiénavihogása és Szájer József brutális kivégzése.

Els? tétel: Haragszom Szájer Józsefre. Nagyon. Haragszom, amiért ilyen helyzetbe hozta a családját, a gyermekét, a feleségét, önmagát és azt a politikai közösséget, amelyet harminckét éven keresztül odaadóan, becsülettel és tisztességgel szolgált.

Ami pedig a miénkkel szemben álló politikai oldalt, valamint az EU nyugati felét, a titkosszolgálataikat és Brüsszelt illeti: ?ket mélységesen megvetem. Megvetem, amiért egyszerre és tankönyvi példaként cselekszik meg mindazt, amir?l Jean Sévilla, Tzvetan Todorov, Julian Benda vagy éppen Babits Mihály írt és ír.

Második tétel: Van jó és van rossz. Van normális és van abnormális. Van érték és van értéktelen. Van tabu. Van természetes és van természetellenes. A transzcendens nem b?n és Isten nem halott.

Nagyjából ez különbözteti meg egymástól a mi politikai közösségünket és a velünk szemben álló politikai oldalt. Ugyanis szerintük nincs jó és nincsen rossz, nincsen normális és abnormális, a természeti és isteni törvények régen nem számítanak, ugyanis minden viszonylagos, és kizárólag a szomorúan jelen idej? ember vélt „boldogsága” szempontjából vizsgálandó.

Babits szerint: „[…] a szocialisták hiába hirdetik s olykor hiszik is magukat a Béke és Emberközösség különb-professziójú harcosainak: ?k csak egy lépéssel tovább mennek még ezen az úton, s a Faj és a Nemzet még mindig magas, még mindig önzetlen, az egyén közvetlen céljain túlnyúló harcait cserélik meg pusztán az egyén minél jobb megélhetéséért küzd? szövetkezetek immár egyenesen s beavatottan anyagi célú harcaival.”

S mi kérdezzük: ó, hát hol vannak ma már a szocialisták? Sehol. Átadták helyüket a tökéletes ösztönlényeknek. S innen nézve válik érdekessé Szájer József ügye és bukása.

Harmadik tétel: A tökéletes ösztönlények hiénavihogása száll most a Magyar Ugar felett, miközben Szájer József brutális kivégzése zajlik a nyilvánosság nyáltól és lumpenizzadmánytól iszamós tereiben.

A brutális kivégzés nyitánya, hogy büszkén elmondják, eldicsekszenek azzal, ami szerintük nem b?n és nem probléma. Imigyen:

„Tisztázzuk rögtön: ezt az újságot a legkevésbé sem érdekli, hogy ki hogyan szerez szexuális örömet magának és másnak – természetesen addig, amíg ez a törvény adta kereteken belül zajlik. A hasonnem?ekkel folytatott szexet, a társas szexet, a hasonnem?ekkel folytatott társas szexet – amíg ezek nem sértik mások jogait, és konszenzuális alapon, hovatovább széles kör? megelégedésre történnek – lapunk nem ítéli el, nem tartja morálisan kárhozatosnak, erkölcsi törvénybe ütköz?nek, és a lehet? legkevésbé sem gondolja a nemzet fennmaradására leselked? veszélyeknek. Álláspontunk ebben teljességgel semleges. S?t, igazából azt tartjuk kissé érthetetlennek, hogy ez a kérdés – az tudniillik, hogy vadidegen emberek otthon vagy a jó leveg?n hova teszik a mijüket, hogy nekik jó legyen egy kicsit végre – miért érdekel bárkit. Szájer József szexualitása az ? magánügye.

Szájer Józsefet ennél fogva lapunk nem ítéli el azért – vagy inkább mondjuk úgy, nem ítélné el azért sem, ha pajtásaival papás-papást játszottak volna a Rue des Pierres ízléses szalonjában (amennyiben mindnyájan konszenzuális alapon vettek részt a muriban). S?t, még azért sem ítélné el lapunk Szájert, ha a »házibuliban« netán bekapott volna egy ekit.”

Íme, második tételünk esszenciája!

Ugyanis a mi politikai közösségünket ezzel szemben mindez érdekli – s mert szerintünk létezik jó és rossz, létezik normális és abnormális –, mindezt mi a rossz és az abnormális oldalára helyezzük.

Ám ez az értékválasztás – és ez nagyon fontos! – korántsem jelenti azt, hogy mi volnánk a b?ntelenek és a makulátlanok kiválasztott közössége, élcsapata. Ez mindössze annyit jelent, hogy mi még tudjuk, mi a jó és mi a rossz. Ám gyarló emberként korántsem vagyunk képesek mindig megmaradni a jó mezsgyéjén és elkerülni a rossz csapdáit. Ösztönök, rossz vágyak, önzés, hübrisz, elbizakodottság, mind-mind odalöknek a rossz útra. A keresztény/keresztyén egyházi tanítás hét f?b?ne: a kevélység, a fösvénység, a bujaság, az irigység, a torkosság, a harag és a jóra való restség. Ezek elkerülésével, továbbá a bibliai tízparancsolat betartásával IGENIS leélhet? lenne egy b?ntelen élet.

Csak az a baj, hogy az ember b?nös, gyarló és esend?, ezért aztán újra és újra elköveti a b?nöket. Ám – és ez is nagyon fontos! – sokáig mindezek ellenére volt egy „erkölcsi kiskapu”, amelyen át az emberek bejuthattak a mennyországba:

„[…] elmondhatjuk, hogy cselekedni az emberiség kétezer évig a rosszat cselekedte ugyan, de méltányolni a jót méltányolta. Ez az ellentmondás volt az emberi nem becsülete, s egyúttal a rés, amelyen a civilizáció beszivároghatott.”

Majd bekövetkezett az írástudók árulása (lásd fenn), és az emberek már nemcsak cselekedték, de méltányolták is a rosszat. Ideológiákat fabrikáltak a rosszhoz, már nem egyszer?en nem szégyellik többé, hanem büszkék rá, kérkednek vele. Az ? szemszögükb?l nézve Szájer József bukása nem más, mint a képmutatás leleplez?dése, ami még csak nem is Szájer József, mint egyén szempontjából nyer értelmet, hanem szerintük a teljes politikai közösség leplez?dött le és szégyenült meg, amelynek Szájer József is tagja volt.

Negyedik tétel: Szájer József morális lény.

Éppen ez az, ami ?t még bukásában is megkülönbözteti azoktól, akik most röhögve kivégzik.

Persze – és ez érthet? – elég nehéz az egész ügy felszínét tekintve megindokolni, miért is morális lény Szájer József, és miért amorális lények a hóhérai.

Nehéz az indoklás, ugyanis – miképpen ezt a miniszterelnök nagyon helyesen kifejtette – amit Szájer József tett, az a mi politikai közösségünk számára elfogadhatatlan. Ez „nem fér bele”. S ez a „nem fér bele” bizony a lehet? legszorosabban összefügg azzal a tétellel, amely szerint (szerintünk) az elfajzás egy olyan lefelé tartó spirál, amely a pokolba vezet.

Egy példa, mire is gondolok: egy hajdanvolt barátom és – legalábbis nemzetpolitikai síkon – harcostársam úgy húsz évvel ezel?tt bevallotta nekem, hogy homokos. Ezt a vallomást egy majd’ tizenkét órás éjszakai autóúton tette meg, dadogva és félve. Mire én csak annyit tudtam mondani, hogy ett?l mi még barátok maradunk. Aztán úgy két év elteltével már minden dadogás és skrupulus és nehézség nélkül, kacarászva újságolta, mennyire szeret Thaiföldre járni, mert ott „fiatal fiúk is kaphatók”.

Nem. Nem lehet félig elfajzani.

Ez Szájer József tragédiája.

Mert – és ez is nagyon fontos! – nem az nem fér bele, hogy Szájer József történetesen homoszexuális. Ez ugyanis nem a mi bajunk, hanem az ? keresztje.

Az nem fér bele, hogy egy 59 éves ember huszonöt f?s orgiára megy. Mert ez ocsmány. Ez olyan, mint a Salo, avagy Szodoma 120 napja, még ha nincs is benne er?szak. Ennek nincs, nem lehet köze a jóhoz, a helyeshez, a normálishoz.

De akkor miért mégis morális lény Szájer József?

Azért, mert tisztában van vele, hogy ez rossz. B?n. Helytelen.

Mindazok, akik elmondták és leírták, hogy nem ezzel van a baj, nem is tudnak kiindulni csak önmagukból. Személyiségük lényege, hogy képtelenek megkülönböztetni a jót és a rosszat, a b?nt és az erényt, a normálist, az abnormálist, a természetest és a természetellenest – éppen ezért végtelenül és kétségbeesetten cinikusok. S önmagukból kiindulva azt hiszik, gondolják – mást nem is tudnának hinni és gondolni –, hogy Szájer József és az ? politikai közössége cinikus és képmutató. Mint ?k. Holott a valóság az, hogy Szájer József eszével és szívével ennek a politikai közösségnek az elveit vallja és hiszi, ám démonai, rettenetes ösztöne belehajszolta egy másik, egy sötét életbe, amit titkolt. Nem cinizmusból és képmutatásból, hanem azért, mert önmagával került végzetes ellentétbe.

? még cselekedni a rosszat cselekedte, de méltányolni a jót méltányolta.

Ötödik tétel: A történetben nem megkerülhet? a hazugság. Nem megkerülhet? a leszámolás titkosszolgálati

ügyintézése.

Emlékezzünk csak vissza: egy-két éve (nem emlékszem pontosan) az volt a hír a sajtóban, hogy egy terroristához nem ment ki házkutatásra éjjel a belga rend?rség, holott ezzel talán meg is akadályozhatta volna a merényletet, de a belga törvények nem teszik lehet?vé, hogy az embereket éjjel zaklassák a lakásukban (!).

Hát akkor most vajon mi történt? A homokos orgia tényleg veszélyesebb, mint a merényletre készül? terrorista? Engedjék meg, hogy ezt ne higgyem el.

Szájer Józsefet harminckét éve ismerem. A fejemet teszem rá, hogy nem drogozik. Mégis az ? táskájából került el? a drog. Látták az Eldorádót? Amikor az ÁVO beleteszi a ruhák közé a tízdollárost, aztán mindjárt meg is találja? Nos, most is err?l van szó.

Ugyanis önmagában a homoszexuális orgia nem lett volna elegend? a teljes megsemmisítéshez, hiszen abban a világban az már normális, s?t természetes, s?t szép. A drog kellett. Hát odavitték.

Tankönyvek szerint végrehajtott titkosszolgálati akció. És a homokos orgiát szervez? beteg ügynök ma már arról beszél, hogy kilenc (!) magyar és négy (!) lengyel politikus „szokott” az orgiáin részt venni.

Ugye, milyen érdekes? Magyar és lengyel… kik is vétózzák meg éppen most a hazug és becstelen brüsszeli terveket?

S persze nem ez az egyetlen titkosszolgálati akció! Szemünk el?tt bontakozik ki az atlantista munkamegosztás: Brüsszelben valamelyik európai (német?) titkosszolgálat lendült akcióba, Ukrajnában az amerikai deep state gazemberei végzik a piszkos munkát, vagyis a kárpátaljai magyarság vegzálását és megfélemlítését. S a tengerentúli ukáznak megfelel?en az ukrán náci paramilitáris szervezeteket fenntartó és pénzel?, USA-izraeli kett?s állampolgár, Igor Kolomojszkij diktálja a tempót a kárpátaljai magyarság ellen. Brüsszel félrenéz és mélyen hallgat, mint mindig, amikor a magyarokat verik, alázzák és fosztják meg jogaitól.

S hogy ennek mi az értelme? Nagyon egyszer?: egyetlen dolog van a világon, amiben a magyarok és a lengyelek soha nem fognak egyetérteni. Ez pedig Ukrajna megítélése és státusa. Ezen a fronton is meg kell próbálni éket verni a két renitens ország közé.

Hatodik tétel: Mindig és mindenhol így ment ez.

Haider, Strache – emlékeznek még rájuk?

Ha legközelebb felmerül a kérdés, ugyan mi az ördög is az a „jogállamiság”, legalább tudjuk a választ: politikai ellenfeleidet, ha kell, egész, demokratikusan választott kormányokat titkosszolgálati akciókkal és módszerekkel, droggal, szexszel, korrupcióval bármivel lejáratod, megbuktatod, és „elvtársaidat” segíted azután hatalomba. Nincs határ és nincs erkölcsi aggály. Ha kell, lehallgatod a német kancellárt is, ha kell, drogot csempészel táskákba, azután megtalálod. Ha kell „forradalmat” robbantasz ki, ha kell, puccsot. Mindegy. A lényeg, hogy csak az történt, amit te szeretnél. Ez a jogállam.

Hetedik tétel: Fejezzük be idehaza. Egy írással, amely talán egyszer?bb nyelvezet?, mint Benda vagy Babits, viszont tökéletes és pontos:

„Ha libsiként élsz, nem tudsz hibázni. Legalábbis a saját mércétek szerint, hiszen gyakorlatilag nincs is mércétek. Ami jól esik most rögtön, az hadd szóljon, durr bele! Más kérdés, hogy ha egy teljes társadalom él libsiként, akkor a nép tekintélyes része egyúttal antidepresszánsokon, nyugtatókon és altatókon fog élni. Ahogy ez most is történik. A gyógyszergyáraknak még a koronavírusnál is nagyobb üzlet, hogy ilyen nyomorultak vagytok, és hogy magatokkal rántottátok a társadalmat is.

Ha viszont keresztényként, konzervatívként élsz, akkor folyamatosan hibázni fogsz, sosem leszel tökéletes. Állandóan azzal szembesülsz, hogy elrontasz dolgokat, és nem tudsz megfelelni az isteni mércének. Ez iszonyúan nehéz, és id?nként nagyon elcseszi az ember. Száz százalékkal nehezebb, mint libsi módon mindig a kisebb ellenállás irányába sunnyogni. Sosem érhetsz oda, ahova törekszel, viszont ezzel olyan támpontod van, amelyhez képest látszanak a hibáid, b?neid. Ez ad esélyt arra, hogy jó irányba menj. És ez már itt a Földön is kifizet?d? hosszú távon.

Keresztény-konzervatív alkotmányt mindig tökéletlen konzervatívok fognak írni. A világot pedig mindig tökéletes libsik fogják szétb…szni.

Titeket nem az zavar, hogy a keresztény mércén most elbukó, de remélhet?leg majd újra talpra álló Szájer írta az alkotmányt, hanem az, hogy az alkotmányunk keresztény-konzervatív. Igaz, hogy még messze nem elég keresztény, de kezdetnek megteszi, és azért lássuk be, jönnek szép sorban a kereszténvít? módosítások, a ti görcseitekt?l kísérve. Ennek minden eleme biztató.

Mi, keresztények továbbra sem a b?nös embert gy?löljük, hanem a b?nt, a nem megbánt b?nt pedig mindennél rosszabbnak tartjuk. Ellentétben veletek, akik ez az ügy kapcsán is parádés, hörg? gy?lölködésbe fogtatok. De mi a bajotok? Szexuális forradalom, szabadosság, homoszexualitás, orgiák, élvhajhászás, tabudöntögetés. Nem ezt reklámozzátok folyamatosan? 1968 óta ez a szívetek vágya, ezek a jelszavaitok. Akkor most mit fröcsögtök és gy?lölködtök megfeszülve?

Love is love, a k…rva anyátokat! Ünnepeljetek!”

Nyolcadik tétel: S még egy apróság:

„Ötven éve tart. Párizsban néhány tucat ember adja meg a hangnemet. M?sorokban beszélgetnek, cikkeket publikálnak, könyveket írnak, egyetemen oktatnak, vitákban szólalnak fel, petíciókat írnak alá, együtt ebédelnek. Nem úgy, mint Brel dalában: ezek az emberek, uram, gondolkodnak. Másokért gondolkodnak.

Minden ideológiát magukévá tesznek. 1945-ben azt hirdették, hogy a Szovjetunió maga a paradicsom, és Sztálin dics?ségét zeng? verseket írogattak. 1960-ban azt gondolták, hogy a gyarmati rendszer felbomlása csodálatosan megoldja a tengerentúli népek gondjait. 1965-ben Fidel Castro, Ho Si Minh és Mao jogos harcát üdvözölték. 1968-ban azt hangoztatták, hogy a jólét a mindenféle kötöttség eltörléséb?l következik. 1975-ben Pol Pot kambodzsai hatalomátvételét?l voltak elragadtatva. 1981-ben azt hitték, hogy a sötétségb?l a fénybe léptek. 1985-ben támogatták, hogy Franciaország megnyissa határait a világ összes menekültje el?tt. 1992-ben meg voltak gy?z?dve arról, hogy a nemzetállamnak vége, és hogy a Maastrichti Szerz?dés Európája új korszakot nyit meg az emberiség történelmében. 1999-ben kijelentették, hogy a család és az erkölcs elavult fogalmak.”

Nincs új a nap alatt.

Ezek nemcsak Párizsban üldögélnek a stúdiókban, hanem mindenütt. S legújabb találmányuk – ha már család és erkölcs elavult –, hogy nemek sincsenek.

Az egész nyugati civilizáció ott lóg az ereszen. Csak nem tud róla. És most hangosan számon kéri Szájer Józsefet.

Ha nem az életünkr?l lenne szó, ordítva röhögnék…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló